

Pracovní soubor divadla

ČIN

Z. VAVŘÍK:

ČASANOVA

Repertoár „Činu“-leden-březen 1946

21. ledna	Zdeněk Vavřík: CASANOVA
28. „	Zdeněk Vavřík: CASANOVA
4. února	Zdeněk Vavřík: CASANOVA
11. „	Zdeněk Vavřík: CASANOVA
18. „	Pavel Tkadlec: PRAŽSKÁ BALADA
25. „	Pavel Tkadlec: PRAŽSKÁ BALADA
4. března	Pavel Tkadlec: PRAŽSKÁ BALADA
11. „	František Langer: PERIFERIE
18. „	František Langer: PERIFERIE
25. „	František Langer: PERIFERIE

Začátek představení 19.30 hod.

AUTOROVO VŠELICOS

(Poznámky, vytištěné k premiéře „Casanovy“ v „Činu“
23. ledna 1943.)

Casanova je nápad, anekdota, aktovka ve třech jednáních, co jen budete chtít, jen mi ho nechtějte poměřovat metrem, co máte na dramata i jejich svět. Dovolte autorovi, aby si hrál, když píše hru na hravé thema, a dovolte hercům, aby si hráli, když hru na hravé thema uvádějí na jeviště. Věřím totiž, že i taková hra má právo na svou inscenaci, třebaš neodpovídala míře dramatu.

Casanova jako první jiskřička vznikl v létě roku 1940 v zámecké knihovně v Mnichově Hradišti. Mají tam totiž v jednom pokoji regály, naplněné knihami, které kdysi dávno katalogisoval pan knihovník Casanova. Probíral jsem se jimi a tak mi najednou připadlo i nepřipadlo podivné, že autor tak famosních pamětí (nikdy jsem je nepřečetl, to snad ani není možné) zalezl nakonec mezi knihy, aby je mechanicky popisoval, zapisoval a ukládal.

Toť se ví, na takový osud by se dalo jít s celým arsenálem psychologické magie — ale právě u Casanovy se mi to jaksi nehodilo. Nevolá po tom ten budoárový hrdina, neboť pan Giacomo Casanova comte de Seingalt rozhodně nebyl prokletý milenec, jako byl tragický don Juan. To nepíši ostatně nic nového. Byl to jen dobrodruh, dobrodruh a ani o chlup více. Potom zestárnul, zalezl mezi ty knihy a velmi pravděpodobně proklínal zrcadla.

Jinak si jej představití nedovedu.

Potom jsem vyšel z té knihovny do zámecké zahrady — a tam se mi rozehrál závěr druhého jednání. K postavě přibyla situace, na které je celá ta hříčka o panu Casanovi postavena. A k postavě a k situaci začaly se potom

samy sebou připojovat jiné — a celkem samozřejmě — postavy a situace, až se jednoho dne zdálo, že je tu čas, aby se jim dostalo aspoň jakéhos takéhos řádu tří drobných jednání.

A tak vznikl Casanova.

Potom vypsalo dramatické studio „Čin“ soutěž na divadelní hru a Casanova se ji zúčastnil. Co měl také doma dělat? A když uplynuly dlouhé týdny a měsíce, a když se už dávno zapomnělo, kde je ten jeden oklep Casanovy, ještě oněhdy jsem jej tady viděl, přišel dopis, že hříčka o panu kolegovi knihovníkovi Casanovovi nebyla v té soutěži z nejhorsích — a že se tedy bude hrát. I s Pánem Bohem, hrejte si s ní...!

Ještě k té jedné situaci.

To já velmi dobře vím, že vtip bezprostředního účinku Casanovy je současně jeho slabostí. A právě proto, že to vím, není mi bojácnou předchozí obranou proti kritice, když říkám, že s mírou na drama se na Casanovu nesmí. Casanova není drama. Jeho struktura s rozhoďujícím motivem vnějšího překvapení je velmi křehká a unese pouze ten podtitul, který právem nese. A ten praví, že Casanova je hříčka na zámku podle osvědčených vzorů.

Také mi říkali, že nedělám dobře, když se jako divadelní spisovatel představuji tak málo závazně.

Snad... Možná...

Mohl bych si umýt ruce a odvětil, že já jsem Casanovu z té soutěže nevytáhl. Ale já si je neumyju a s klidnou tváří prohlásím, že jsem docela rád, že se hraje. Divadelní autor s divadelními hrami ve stolku, ten jako by ani neexistoval. A upřímně řečeno, mně se v Casanovovi zamlouvá nejeden dialog tak, že jsem toužil uslyšet jej se scény. Uvidětí jej.

Ostatně —

já už mlčím. Napsal jsem a herci hrají. Nyní tedy přijde souzení. Za svou osobu bych rád řekl, že o ně velmi stojím. A víc: že na ně mám svaté právo, i kdyby znělo sebe příkřeji.

Jen když mne poučí.

Ještě dedikaci.

Připisuji Casanovu Spolku českých knihovníků.

Komu také jinému?

Zdeněk Vavřík.

PRACOVNÍ SOUBOR DIVADLA „ČIN“

P R A H A II, S M E Ě Č K Y 2 6

Z D E N Ě K

V A V Ř Í K:

CASANOVA

HŘÍČKA NA ZÁMKU DLE OSVĚDČENÝCH VZORŮ

Režie: Š. Skalský

Výprava: Z. Švadlenka

Scén. hudba: Z. Rybka

Masky: J. Čermák

O S O B Y :

Hrabě	A. K. Byr
Markýz	B. Kučera
Myslivec	Z. Mošnička
Sluha	J. Kryštof - J. Sýkora
Hraběnka	M. Jindřichová
Teta	B. Andresková
Komtesa	H. Chocenská
Komorná	E. Želivská
Casanova	Š. Skalský

Začátek v 19.30

DORKA

Telefon 214-34

Družstvo pro organisaci a provoz
domácké a uměleckořemeslné práce
z. sp. s r. o. Praha II, Spálená 51

Malby pokojů

provádí firma

J. SLABIHOUDEK

Praha XII, Šafaříkova 3 - Tel. 513-16

Fotoamatérům

dobře poradí

a jejich snímky vypracuje

FOTOGRAF TRUNEČEK

Vinohrady, Londýnská 56 - Tel. 287-33

KLOBOUKY HRABĚ VINOHRADY

Obuv vycházkovou, luxusní, sportovní

zhotoví Vám přesně dle míry

Telefon 541-68

HORKÝ MILOSLAV

ZKOUŠENÝ MISTR - OBUVNÍK

PRAHA XII, RADHOŠŤSKÁ 3

Dobré šaty

od krejčího

Telefon 395-91

JOSEFA PRŮDKA

Praha XII, Tř. maršála Stalina 22